

Slágvortok az MLSZ „a tiszta játékért” c. új szabályinak jogi elemzéséhez

A 2012. február 14-15-i híradások az MLSZ bizonyos belső /verseny- és fegyelmi/ szabályzatainak drákói szigorításáról írnak. A cél a bundázások visszaszorítása kíméletlen büntetések kilátásba helyezésével, és nem beárva eme ügyek közhatósági befejezését sem. A PR-es célok közt ott van, hogy a nézők március 1-étől ne lássanak olyan személyt, akire ... árnyéka vetül. Mint mindig, a cél nemes, elvből támogatható, ám a választott megoldás rossz, elsősorban jogi szempontból bírálható. Ki nem fejtett módon itt a legfőbb ellenérvei a következők:

1) Jó, sőt illő lett volna ezt a nem jogszabályt külső egyeztetésre bocsátani, (szak)jogi hozzáértőkkel megmérteni. A kapkodás, a gyengeség jele, hogy/ha erre nem adtak módot. Félő, hogy marad az erkölcsi avulás, az önérzetes magyarázkodás. Öngól. Átszűrődött ide is a nagy (jog)politika illúziója: a krudélis büntetés-megtorlás kilátásba helyezése ab ovo megelőzi a további jogsértést, elrettent. Leginkább az iszlám jog terén látni, hogy ez nem így van, mert a bűn, a csalás szinte sosem egy tényező függvénye. Önbecsapás, pótcselekvés, ha a lépés ez és ennyi. Diszkreditálja továbbá a választott mód, megoldás, s a dolog politikai fílingje: lám itt is kitalálták a tényleges futball-életfogytiglanit. Már 3 csapás sem kell ide?! Ellenben, előre hozott büntetesként már az árnyék is elég?

2) Alkotmányjogi és európai jogi szempontból elfogadhatatlan a döntés. Alapvető jogot, sőt immár munka-kötelezettséget is sért: a munkaviszonyban álló sportoló, más alkalmazott II. generációs alapjogát sérti, de a fair eljárás elvét is, továbbá az ártatlanság vélelmét, és a visszamenőleges negatív jogalkotás és jogalkalmazás tilalmát dettó. Már van mind a törvényre, mind a bírói ítéletre kiható, új alkotmányjogi panasz, ergo legkésőbb a bírói ítélet után mindezt szétlőhetné az AB, de a strasbourgi EJEB is.

3) A lépés visszamenőlegesesen „rendezné” az Aczél-ügyet, s a többit, szemléltetvén, hogy ami eddig volt, jogellenesen folyt. CIKI. Március 1. utáni, ezt követően elkövetett vétkekre talán valami új és jobb regula telepíthető volna, de visszanyúlni régi ügyekre, ilyen szankció-nóvummal abszurdum.

4) Nem lehet „megalapozott gyanúra” ilyen büntetést rárakni, és nem is kellett volna. Van mód felfüggesztésre, és ha annak időtartama kevés, arra kell rátenni az Stv-ben még valamennyit. A felfüggesztés és a végleges elmeszelés Makó-Jeruzsálem. Már a munkaügyi bíró előtt sem állna meg ez a nem ortodox MLSZ-norma, de ha mégis, utána meg jönne az AB és/vagy az EJEB. Műhiba lett.

5) Az arányosság problémája is itt áll. Nem lehet(ne) súlyosabb az MLSZ-büntetés, mint amit ugyanarra a tényállásra büntetőbíróság kiszabhat, ide értve a foglalkozástól eltiltást is. Hiába tették be a Stv-be a végleges eltiltás lehetőségét, attól az nem jogszerű, hanem alkotmányosértő lett: immár a Stv. és a rá épülő MLSZ-döntés is. Kamu érv, hogy de másutt ez lehet, sőt még durvább lehet. Nézzék meg csak a Btk. vesztegetési tényállását, annak elkövetési magatartásait: nincs szinkron itt és ott. Ilyenkor az MLSZ volna felül, pápába a büntető igazságszolgáltatásnál?

6) Így, a jogállam minimumának védelmében segítség nyújtható és nyújtandó minden olyan személynek, akit inkorrekt tartalmi és eljárási normák szerint marasztaltak el, de akinél van jogilag és morálisan – a tisztességes védelem körében és érdekében – mentő ok, érv, szükséges és arányos kritérium.

Budapest, 2012. február 15. összeállította: Kolláth György sportjog kutató